

Periodisk programevaluering av PPU-Y

Høst 2019

Ekstern programsensor:

Elisabeth Stenshorne, Universitetet i Sørøst-Norge

Sammendrag

Sitat fra Kultur for kvalitet i høyere utdanning (Meld.St. 16, s.11 2016-2017) kan betegne fokusområde for denne rapporten fra Praktisk-pedagogisk utdanning – yrkesfag:

Gjennom forskning og utdanning har universiteter og høyskoler særlige forutsetninger for å møte samfunnsutfordringene. Studentene har en viktig rolle i å utvikle samfunnet videre. Universitetene og høyskolene må tilby oppdaterte og relevante utdanninger som motiverer til læring og gjennomføring.

PPU-Y utdanner yrkesfaglærere. Studentene må tilegne seg kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse som er relevant for behovet i skolen. Samtidig må de ha evne til å omstille og fornye seg. Ved Høgskolen i Østfold gjennomføres periodisk programevaluering som ett av flere virkemidler i institusjonens kvalitetssystem. Hensikten er å få et helhetlig, strategisk og eksternt perspektiv på utdanningskvaliteten. Dermed skal studieprogramledelsen få et grunnlag for å vurdere og eventuelt foreta justeringer. Programevalueringen skal vektlegge et utviklingsaspekt fremfor kontroll. Dette er første gang PPU-Y evalueres etter oppstart i 2014.

Et panel bestående av fem deltakere pluss en ekstern programsensor med førstekompetanse har ledet arbeidet. Utdanningsavdelingen ved høgskolen har valgt at evalueringen skal legge vekt på studieprogrammets arbeidslivsrelevans sett i forhold til planer, innhold og gjennomføring. Leder samt en av panelets medlemmer har gjennomført fire uformelle intervjuer i tillegg til dokumentanalyse.

Arbeidet identifiserer tydelige planer med læringsutbyttebeskrivelser som gir retning til både studieplan, emnebeskrivelser, litteratur, undervisnings- og vurderingsformer i tillegg til praksis. Samtlige deltakere betegner alle læringsutbyttebeskrivelser som relevant for arbeidslivet. Fortellinger fra innhold og organisering av studieprogrammet avspeiler også læringsutbytte som godt ivaretatt på samlinger og i praksis. Undervisningen har gode og engasjerte forelesere, og inneholder variasjon mellom forelesning og studentaktivitet. Praksis i videregående skole holdes fram som vesentlig for læringsutbytte, mens deler av praksis på ungdomstrinnet ikke oppleves like relevant. Et annet funn er at ikke alle praksisveiledere pr. i dag har formell veilederkompetanse, og det oppleves som en vesentlig forskjell av studentene.

Vurdering og anbefaling videre viser at temaer som kartlegging av elevenes evner og forutsetninger, samt tilpasset opplæring og differensiering ønskes lagt inn i undervisningen på et tidligere tidspunkt. Samtidig blir det tydelig at profesjonsfaglig digital kompetanse og vurdering er temaer hvor studentene synes de ikke har nok erfaring når de kommer ut i arbeid som yrkesfaglærer etter endt utdanning.

I studieprogrammet anbefales å vurdere en tettere samhandling med arbeidslivet gjennom samarbeid om læringsutbyttebeskrivelser, og ansettelse av yrkesfaglærere fra en samarbeidsskole i fast kombinasjonsstilling. Det anbefales også å se på muligheten for å inkludere studenter i forskningen ved høghskolen.

Innholdsfortegnelse

Mandat og tema for evalueringen	5
Paneldeltakere.....	5
Metode	6
Vurdering av studieprogrammets arbeidslivsrelevans.....	6
Dokumentanalyse	7
Studie og emneplaner	7
Emneplan for praksis.....	8
Organisering og innhold	9
Vurderingsform.....	9
Vurdering og anbefaling	9
Gjennomføring med innhold og organisering	10
Undervisningspersonell	10
Praksis	10
Organisering og innhold	11
Vurderingsform.....	11
Vurdering og anbefaling	12
Oppsummering og avslutning	12
Kvalitetsområder ved studieprogrammet.....	13
Innspill til vurdering	13
Referanser	13

Mandat og tema for evalueringen

Høgskolen i Østfold tilbyr *Praktisk-pedagogisk utdanning for yrkesfag*. Dette skal ifølge studieplanen kvalifisere og sertifisere for arbeid som lærer i fag- og yrkesopplæringen, samt på ungdomstrinnet (8-13).

Høgskolen i Østfold har tilbudt PPU-Yrkesfag siden høsten 2014, og dette er som nevnt første gang periodisk programevaluering gjennomføres. Periodisk programevaluering er ett av flere virkemidler i høgskolens kvalitetssystem for evaluering, og skal bidra til kvalitetsutvikling i studietilbud samt sikre at studentenes læringsutbytte er i samsvar med samfunnets og arbeidslivets behov. Utdanningsledelsen ved avdelingen avgjør hvilke tema det skal settes spesielt fokus på, og panelet har på bakgrunn av innspillene arbeidet med følgende temaområde:

Arbeidslivsrelevans – og hvordan dette kommer til uttrykk i studiets:

- *Planer*
- *Innhold, organisering, undervisnings-, lærings- og vurderingsformer*

Studiekvalitetsforskriften stiller krav om at studieprogram skal ha en tydelig faglig relevans for videre studier eller arbeidsliv. Læringsutbyttebeskrivelser skal være formulert på en så konkret måte at både studenter, fagmiljø og arbeidsliv kan benytte de som grunnlag for kommunikasjon om kompetanse. I tillegg skal de være fleksible nok til å være relevante på sikt (Meld.St. 16, s. 60). Med bakgrunn i dette ble ovennevnte temaer lagt til grunn for dokumentanalyse og intervju.

Paneldeltakere

Utdanningsavdelingen har hatt ansvar for panelsammensetningen som har bestått av følgende aktører:

Gro Telhaug, studieenheten, HIØ.

Anne-Marit Brække, studieadministrasjonen, HIØ.

Eva Dyrnes, førstelektor, Avdeling for lærerutdanning, HIØ.

Bente Cathrine Gulbrandsen, utdanningsleder, Halden vgs.

André Wilhelmsen Spernes, student HIØ.

Elisabeth Stenshorne, førstelektor, Universitetet i Sørøst-Norge, programleder av panel.

Metode

Datainnsamlingen har foregått gjennom loggføring fra panelmøter, dokumentanalyse og intervjuer (Grønmo, 2016, s. 167). Etter en drøfting i første panelmøte ble det valgt ut temaområder innenfor arbeidslivsrelevans med organisering, innhold og vurderingsformer i studiet i tillegg til planer for praksis. Panelet drøftet også begrepet *arbeidslivsrelevans* og fremtidige kompetansebehov med bakgrunn i NOU 2019.

Valg av respondenter og fremdriftsplan ble lagt. Intervjuene er gjennomført av panelleder i samarbeid med ett av medlemmene, og har hatt form av samtaler med respondentene. Respondentene er valgt med bakgrunn i hvilke enheter som ut fra teoretiske og analytiske formål er mest relevant og hensiktsmessig, såkalt strategisk utvalg (Grønmo, 2016, s. 103). I en rapport med tema arbeidslivsrelevans var det derfor formålstjenlig å velge en panelsammensetning med representanter fra praksis, studenter, administrasjonen og studieprogrammet. Som deltakere i intervjurunden ble det valgt *to tidligere studenter* som nå arbeider som lærere i videregående skole, *en praksislærer* som har samarbeidet med høgskolen over flere år, og en *intern fagansatt* tilknyttet PPU-Y.

Intervjuene foregikk på den enkeltes arbeidsplass, og det ble avsatt en time til hver, hvilket viste seg å være tilstrekkelig for å dekke tema samt utdype og konkretisere svarene. Temaer for samtalen ble sendt ut i forkant. Intervjuene foregikk på en uformell måte hvor nye spørsmål ble utformet med bakgrunn i svar på tidligere. I tre av intervjuene foreligger det lydopptak og notater, og det siste har kun notater. Innsamling og analyse foregikk parallelt, og vi var hele veien åpne for nye og uforutsette innspill som kunne bidra til å belyse tema. Koding og kategorisering av materialet har forgått med utgangspunkt i temaene: organisering, innhold, vurderingsformer og plan for praksis for å få en helhelhetlig forståelse av studieprogrammets arbeidslivsrelevans.

I etterkant av dokumentanalyse og intervjurunde ble det avholdt et nytt møte i panelet for å reflektere over funn.

Vurdering av studieprogrammets arbeidslivsrelevans

I det følgende vil det redegjøres for funn i dokumentanalyse, logger fra panelmøter og intervjurunde. Dette betyr at materialet har en to-deling hvor første del inneholder dokumentanalyse og den andre omhandler gjennomføring av studieprogrammet. Hver av delene er kategorisert i tråd med de valgte temaene. Vi starter med å redegjøre for *dokumentanalysen* (formuleringsplan), og fortsetter med fortellinger fra *gjennomføringen*

(realiseringsplan) av studieprogrammet. Under hvert av temaene fremkommer vurderinger og anbefalinger fra panelet.

Dokumentanalyse

Paneldeltakere samt respondenter har fått tilgang til studieplan, emnebeskrivelser, undervisningsplan og plan for praksis for gjennomlesning. I dokumentanalysen befinner vi oss som nevnt på *formuleringsplan* hvor vi studerer intensjoner om en god utdanning med relevante og forpliktende læringsutbyttebeskrivelser. Refleksjoner fra dokumentanalysen ble drøftet i panelmøter og nedfelt i logg. Nedenfor fremkommer funn i arbeidet samt vurdering og anbefalinger.

Følgende dokumenter ligger til grunn for analysen:

<https://www.hiof.no/studier/programmer/ppdy-praktiskpedagogisk-utdanning-for-yrkesfag-for-trinn-8-13-deltid/studieplaner/H2018.html>

Plan for praksisperiode 1:

<https://www.hiof.no/studier/emner/lu/2018/host/lpy1p18.html><https://www.hiof.no/studier/emner/lu/2018/host/lpy1p18.html>

Plan for praksisperiode 2:

<https://www.hiof.no/studier/emner/lu/2020/var/lpy2p18.html>

Plan for ungdomsskolepraksis:

<https://www.hiof.no/studier/emner/lu/2019/var/lpyup18.html>

Studie og emneplaner

Med bakgrunn i systematisk gjennomgang av studieplan, emneplaner og planer for praksis og undervisning, vises det god sammenheng mellom yrkesdidaktikk, pedagogikk og praksis. Studieplanen for PPU-Y ved HIØ er utformet slik at den er tett knyttet til Nasjonale retningslinjer for Praktisk-Pedagogisk utdanning for yrkesfag, og forskrift om rammeplan for praktisk-pedagogisk utdanning for yrkesfag trinn 8-13. Den er relativt generell i utformingen og krever dermed ikke årlige justeringer.

Emneplanene ivaretar teori, er mer spesifikke og speiler vesentlige områder hvor samtlige er relevant for arbeidslivet. Innspill fra administrativ deltaker til panelgruppen omhandlet vektlegging av profesjonsfaglig digital kompetanse. Dette området burde vært tydeliggjort. Det kom også fram spørsmål om veiledning på arbeidskrav og utviklingsoppgave. Burde veiledning vært spesifisert samt obligatorisk for studentene? Erfaringsmessig gir veilede oppgaver langt bedre resultat. Paneldeltaker fra praksisfeltet etterlyste også en tydeliggjøring av området *endrings- og utviklingskompetanse*.

Praksisveileder sier i intervjuet at emneplaner med læringsutbyttebeskrivelser er veldig relevante for praksis. Hun sier videre at alle begrep ikke er kjent for studentene, men at studentene er bevisst sin egen kompetanse, hva god læring er og ikke er, samt at det finnes ulike måter å lære på. Kommentarer videre er at den didaktiske relasjonsmodellen kunne kommet tidligere og tydeligere fram i første emne, samt erfaring i å kartlegge elevenes ståsted, tilpasset opplæring og vurdering. Studentene møter 1. praksisperiode med et svakere grunnlag uten denne kompetansen. På spørsmål om medvirkning forteller hun at hun ikke konkret er invitert av PPU-Y til å samarbeide om planene, men at hun nok kan innvirke ved å gi tilbakemeldinger siden kontakten med høgskolen er god.

En av de tidligere studentene som nå arbeider på helse- og oppvekst i videregående opplæring sier at hun studerte planene nøye før hun startet opp. Hun synes det var vanskelig å få oversikt og nevner at de kanskje kunne vært kortere. Videre sier hun at planene ikke ble gjennomgått med studentene på høgskolen, men de ble holdt godt tak i av lærer som var den trygge personen og holdepunktet i studiet. Tidligere student, nå lærer på byggfag sa at før han startet på PPU-Y forsto han ikke hvorfor han skulle ta pedagogikk. På personalrommet der han arbeidet som ufaglært yrkesfaglærer, opplevde han at det var en del negative uttalelser om pedagogikk. Imidlertid forklarte han at alt falt på plass i etterkant av studiet, og han synes alle temaer var relevante. Av områder som var særs relevant for arbeidet som yrkesfaglærer kunne han bl.a. trekke fram undervisningen om danning som satte han i stand til å tenke "nye tanker". I tillegg fremhevet han undervisningen om mangfold i klasserommet som relevant og nyttig i møtet med det mangfoldige klasserommet/verkstedet han underviser i til daglig.

Emneplan for praksis

Det foreligger tre emneplaner for praksisopplæringen: emneplan for hver av de to praksisperiodene på videregående skole og en for ungdomsskolepraksisen. All praksis skal være veiledet og vurdert som bestått eller ikke bestått. Praksis i videregående skole er fordelt på to perioder à 25 dager. Studentene skal være i praksis ved et yrkesfaglig program som utdanner til deres eget yrke. Studenter som er ansatt i skolen kan gjennomføre en av praksisperiodene på egen praksisplass. Studentene skal være til stede på praksisskolen tilsvarende arbeidstiden til en lærer i 100 % stilling, og skal undervise 8-12 timer pr uke med 2-3 timer ukentlig veiledning.

Fagansatt ved PPU-Y følger opp studentene i praksis ved å være med i undervisningen, og deretter ha en trekantsamtale med student og veileder om tema fra undervisningen. I andre praksisperiode følges studenten opp av samme fagansatt som veileder studenten i skrivingen av utviklingsoppgaven. Denne er også intern sensor ved muntlig eksamen.

Med bakgrunn i dette foregår det et tett samarbeid mellom høgskolen og praksisfeltet, noe som legger til rette for en god kobling til praksisfeltet, og kan bidra til at studiet tilbyr kunnskaper og ferdigheter som er relevante for arbeidslivets nåværende og framtidige behov.

Organisering og innhold

PPUY tilbys som deltidsstudium og er samlingsbasert med tre samlinger å fire dager pr semester. Undervisningen inneholder en blanding mellom forelesning og studentaktivitet. Det planlegges for variasjon i arbeidsmetoder noe som innebærer både forelesninger, individuelt arbeid med oppgaver samt arbeid i faste tverrfaglige basisgrupper. Hver samling inneholder en profesjonsdag sammen med PPU-allmennfag (PPU-A). Eksempel på tema disse dagene er: danning, mangfold, ny som lærer, mm. Samtlige temaer omtales som relevante av paneldeltakere. Yrkesdidaktikk og pedagogikk er knyttet sammen i undervisningen for å skape helhet i programmet. Studentene kommer ut i praksis etter andre samling i første studiesemester.

Vurderingsform

Studiet har to eksamener. En gruppeeksamen med muntlig framføring, og en individuell som består av en skriftlig individuell utviklingsoppgave med påfølgende muntlig høring. I begge eksamener etterspørres sammenheng mellom praksis og teori. I panelmøte stilles det spørsmål om vurderingsform på gruppeeksamen. Det er anledning til å gi individuell gradert karakter og oppleves dette som rettferdig? For nærmere kommentarer om dette, se under "Gjennomføring".

Vurdering og anbefaling

Panelet opplever at institusjonen har tatt tydelige grep for å imøtekomme krav i rammeplanen og nasjonale retningslinjer. Emnene er organisert innenfor de to hovedområdene «Ledelse av læreprosesser» og «Skolen i samfunnet». Kartlegging av elevenes ståsted, tilpasset opplæring og relasjonskompetanse er fra praksisveileder ønsket tidligere inn i undervisningsløpet. Når det gjelder rekkefølge og progresjon i temaer vil det være en vedvarende utfordring hva, og hvor mye høgskolen rekker innom i øktene før første praksisperiode. Yrkesdidaktikk, undervisningsplanlegging og læreplananalyse er prioritert og dette anses som vesentlige områder i utdanningen. Samtidig er det viktig å påpeke at høgskolen og praksisfeltet er likeverdige lærerutdannere, og at studentene dermed vil tilegne seg profesjonen gjennom undervisning, praksis og egenaktivitet.

Fagansatte forteller at de skal revidere planer med bakgrunn i fagfornyelsen, og vil kunne ivareta profesjonsfaglig digital kompetanse samt tverrfaglige temaer, noe som i enda større grad bidrar til å utdanne studentene til møtet med dagens og morgendagens skole. Det oppfordres også fra panelet å vurdere tydelighet av utviklings- og endringskompetanse i læringsutbyttebeskrivelser.

Gjennomføring med innhold og organisering

Under denne delen vil vi redegjøre for fortellinger fra *realiseringsplan*. Vi vil dermed se hvordan planer erfares når de er oversatt og omsatt til det som faktisk skjer i undervisning, vurdering og praksis. På samme måte som under dokumentanalysen vil materialet være kategorisert i tråd med de valgte temaene under overskriften arbeidslivsrelevans.

Undervisningspersonell

Studieprogrammet har fagansatte med ulik kompetanse, og oppfyller krav til førstekompetanse. Studieprogrammet består av to studentgrupper med hver sin faglærer. Faglærerne har flere års erfaring som yrkesfaglærere ved videregående skole. PPU-Y har videre engasjert timelærere og en førsteamanuensis i yrkespedagogikk i 20 % toerstilling fra OsloMet. Disse er med å sikre et tett faglig samarbeid med OsloMet, herunder også forskning. Studieprogrammet har i tillegg knyttet til seg lærere fra videregående skole som underviser i spesielle temaer. De er ikke ansatt som timelærere. Erfaringer fra panelet er at ulik kompetanse og tilskudd av eksterne timelærere bidrar til kontinuerlig utvikling av utdanningskvaliteten, og til at studentene tilbys en erfaringsbasert og praksisnær undervisning.

Praksis

Praksisopplæringen er som nevnt 60 dager fordelt på videregående skole og ungdomsskole. Det fortelles av internt fagansatte at de fleste studentene har sin praksis ved utviklingsskoler som HiØ har knyttet til seg gjennom et tett og godt samarbeid gjennom mange år. For studenter med bopel geografisk langt unna, åpnes det for at praksis kan gjennomføres på skoler i nærheten av der studenten bor. Disse studentene følges opp på samme måte av fagansatte ved HiØ som de ved utviklingsskolene, men her savnes det at faglig samarbeid kan bygges over tid. Tidligere studenter forteller i intervju at utviklingsskolene har mange veiledere med formell veilederkompetanse, men flere studenter etterlyser også dette. Disse innspillene støttes av de internt ansatte som sier at det bør arbeides med å få enda flere praksislærere med veiledningskompetanse. Praksis i videregående skole holdes fram som vesentlig for læringsutbytte, mens praksis på ungdomstrinnet oppleves som mindre

meningsfull. Det gjelder spesielt første del, 5 dager, av praksisen som kan gjøres mer relevant for studentene og deres læringsutbytte.

Organisering og innhold

Tidligere studenter forteller om gode og engasjerte fagansatte som sikrer studieprogrammets kvalitet. Det vurderes som positivt med ressurser fra OsloMet og yrkesfaglærere ansatt i videregående skole. På denne måten sikres relevans gjennom kontinuerlig kontakt og samarbeid med både praksis og aktuell forskning.

4-dagers samling på høghskolen erfares positivt. Det er sammenhengende tid og gir studentene mulighet til å fordype seg. Alle områder i undervisningen vurderes som relevante for arbeidslivet de tidligere studentene nå er tilknyttet. Videre opplever de stor grad av sammenheng mellom studieplan – emneplaner og det som i realiteten gjennomføres. Variasjonen mellom forelesning og studentaktive læringsformer er god, samt at modellering, rollespill og kobling mot teori gjør at de får øvelse i å bruke teori til å løse praktiske oppgaver. Videre forteller en av de tidligere studentene at han fortsatt benytter litteratur som var brukt i studieprogrammet.

Fagansatte sier at de har jobbet enda sterkere for å oppøve kritisk tenkning som en del av den kompetansen studentene skal tilegne seg. Tidligere studenter nevner at første praksisperiode kom brått på, men de erfarte at gjennomgåtte temaer var gjenkjennbare ute i praksis. Samtidig fikk de gjennom tidlig praksis knagger å henge teorien på. Det de savnet var mer vurderingskompetanse med gode konkrete eksempel, metoder og situasjoner. Samtidig etterlyste de bedre opplæring i digital kompetanse. Fra tidligere studenter ble det også stilt spørsmål om de egentlig ble godt nok forberedt på virkeligheten som møter de ute i skolen? Ellers beskriver de gode erfaringer ved at det ble stilt tydelige forventninger om å møte forberedt til undervisningen på campus og i praksis. På spørsmål om forsknings- og utviklingsarbeid sier både nåværende og tidligere studenter at de ikke ble inviterte inn i dette.

Vurderingsform

Vurdering skal være med å fremme og avdekke i hvilken grad studentene har oppnådd det fastsatte læringsutbytte for studieprogrammet. Programmet har som beskrevet tidligere to eksamensformer, en gruppe med muntlig framføring etter første studieår, og en individuell utviklingsoppgave med muntlig høring etter andre studieår. I panelet ble det diskutert grad av rettferdighet i gruppeeksamen hvor det kan gis individuell karakter. Studentrepresentanten i panelet erfarte at det var ulike meninger i studentgruppen, men han

likte eksamensformen. Ofte ble denne type eksamen dårligere mottatt i grupper som ikke fungerte optimalt. Studenten beskriver videre at variasjon i framføring, og det å ha en responsgruppe var verdifullt og utløste gode drøftinger og læring. Dette sier noe om at eksamensformen også er læringsfremmende. Ellers bemerker også tidligere studenter at vurderinger var varierte, nært knyttet mot praksis og bidro til å prøve ut, reflektere og koble mot teori.

Vurdering og anbefaling

Samlet sett ser panelet at erfaringer fra realiseringsplan, altså gjennomføring av undervisning og praksis oppleves positiv og absolutt relevant for arbeidet som yrkesfaglærer. Det er ingen områder i læringsutbyttebeskrivelser som oppleves som lite relevante. Samtidig er det noen temaer som tidligere studenter ville hatt mer av, eksempler på det er vurdering og digital kompetanse. Med bakgrunn i dette stilles det spørsmål hvorvidt fagmiljøet kan arbeide mer aktivt med tilbakemeldinger til studentene underveis. Med dette tenkes variasjon i læringsfremmende tilbakemeldinger som kan bevisstgjøre studentene, og stå som eksempel på hvor viktig dette er for læring og motivasjon når de senere kommer ut i arbeidslivet. Studiet har også potensial for en sterkere vekt på profesjonsfaglig digital kompetanse som gjør studentene enda bedre rustet for hverdagen de skal ut i. Samtidig etterlyses kunnskap om hvordan digitale verktøy bidrar til læring. Praksisfeltet har forslag om at studentene kan arbeide med "Office 365" hvor de vil lære seg det grunnleggende. Det framkommer at studenter ikke inviteres inn i forsknings- eller utviklingsarbeid. Studenter som kommer tidlig i kontakt med forskningsmiljøer lærer å forstå hvordan forskningsbasert kunnskap produseres. Er det muligheter for å invitere studenter inn i forskningslignende aktivitet utover eksamensoppgaven?

Gode utdanninger utvikles gjennom en tett kobling mot arbeidslivet, og må være mer enn en generell dialog (NOU 2019:2). Det stilles derfor spørsmål fra panelet hvorvidt det er muligheter for å ansette yrkesfaglærere i faste kombinasjonsstillinger på høgskolen. På denne måten kunne en også sikre et tydeligere samarbeid om emneplaner, noe som ville bidratt til å styrke arbeidslivsrelevans i enda større grad.

Oppsummering og avslutning

Basert på den informasjonen panelet har fått fram gjennom dokumentanalyse, panelmøter og intervjuer har vi identifisert fem kvalitetsfaktorer og fem innspill som en del av vår felles forståelse etter evalueringen av PPU-Y ved Høgskolen i Østfold. Disse er i det følgende *kun*

oppsatt i punkter, men en nærmere utdypning finnes under *vurdering og anbefaling* innenfor dokumentanalyse og gjennomføring med innhold og organisering.

Kvalitetsområder ved studieprogrammet

1. Studieplan med emneplaner er relevant for arbeidslivet.
2. Undervisningen er variert med studentaktive læringsformer, og kobling mellom teori og praktisk fagkunnskap oppleves verdifull.
3. Undervisningen tilbys av engasjerte fagpersoner med god kompetanse og erfaring fra praksis.
4. Praksis i videregående skole erfares som vesentlig for læringsutbytte og arbeidslivsrelevans.
5. Vurderingsformer er varierte og etterspør sammenheng mellom teori og erfaringer fra praksis.

Innspill til vurdering

1. Emneplaner bør vurderes med bakgrunn i profesjonsfaglig digital kompetanse, vurdering og endrings- og utviklingskompetanse.
2. Det må arbeides for at alle praksislærere tilknyttet høgsolen har veiledningskompetanse.
3. Praksis i ungdomsskolen bør vurderes med bakgrunn i innhold som oppleves mindre relevant.
4. Panelet anbefaler å vurdere ansettelse av yrkesfaglærere i kombinasjonsstilling ved høgsolen.
5. Det stilles spørsmål om studenter kunne inviteres inn i høgsolens forsknings- og utviklingsarbeid.

Referanser

Grønmo, S. (2016) *Samfunnsvitenskapelige metoder*. Bergen, Fagbokforlaget Vigmostad & Bjørke AS.

Meld.St. 16 (2016-2017) Kultur for kvalitet i høyere utdanning.

NOU2019:2 Fremtidige kompetansebehov II. Utfordringer for kompetansepolitikken.

Studieplanen for Praktisk-pedagogisk utdanning – yrkesfag:

<https://www.hiof.no/studier/programmer/ppdy-praktiskpedagogisk-utdanning-for-yrkesfag-for-trinn-8-13-deltid/studieplaner/h2019.html>